Detta dokument är endast avsett som dokumentationshjälpmedel och institutionerna ansvarar inte för innehållet

►**B** **KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 2204/2002**

av den ►C1 5 december 2002 ◄

om tillämpningen av artiklarna 87 och 88 i EG-fördraget på statligt sysselsättningsstöd

(EUT L 337, 13.12.2002, s. 3)

Ändrad genom:

		Officiella tidningen		
		nr	sida	datum
►**M1**	Kommissionens förordning (EG) nr 1976/2006 av den 20 december 2006	L 368	85	23.12.2006

Rättad genom:

►**C1** Rättelse, EGT L 349, 24.12.2002, s. 126 (2204/2002)

▼B

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 2204/2002

av den ►C1 5 december 2002 ◄

om tillämpningen av artiklarna 87 och 88 i EG-fördraget på statligt sysselsättningsstöd

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 994/98 av den 7 maj 1998 om tillämpningen av artiklarna 92 och 93 i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen på vissa slag av övergripande statligt stöd ([1]), särskilt artikel 1.1 a iv och artikel 1.1 b i denna,

efter att ha offentliggjort ett utkast till denna förordning ([2]),

efter samråd med Rådgivande kommittén för statligt stöd, och

av följande skäl:

(1) Genom förordning (EG) nr 994/98 bemyndigas kommissionen att i enlighet med artikel 87 i fördraget förklara att sysselsättningsstöd på vissa villkor är förenligt med den gemensamma marknaden och undantaget från anmälningsskyldigheten enligt artikel 88.3 i fördraget.

(2) Genom förordning (EG) nr 994/98 bemyndigas också kommissionen att i enlighet med artikel 87 i fördraget förklara att stöd i enlighet med den karta som kommissionen har godkänt för varje medlemsstat för att bevilja regionalstöd är förenligt med den gemensamma marknaden och undantaget från anmälningsskyldigheten enligt artikel 88.3 i fördraget.

(3) Kommissionen har i ett stort antal beslut tillämpat artiklarna 87 och 88 i fördraget på sysselsättningsstöd både inom och utanför stödområden och har också redogjort för sin politik på området i riktlinjerna för sysselsättningsstöd ([3]), i tillkännagivandet om kontroll av statligt stöd och sänkning av arbetskraftskostnaderna ([4]), i riktlinjerna för statligt stöd för regionala ändamål ([5]) och i kommissionens förordning (EG) nr 70/2001 av den 12 januari 2001 om tillämpningen av artiklarna 87 och 88 i EG-fördraget på statligt stöd till små och medelstora företag ([6]). För att säkerställa att en effektiv kontroll kan utövas samtidigt som administrationen förenklas utan att kommissionens kontroll försvagas, bör kommissionen, mot bakgrund av sin erfarenhet av att tillämpa dessa bestämmelser, göra bruk av sina befogenheter enligt förordning (EG) nr 994/98.

(4) Denna förordning påverkar inte medlemsstaternas möjligheter att anmäla sysselsättningsstöd. Sådana anmälningar kommer att bedömas av kommissionen, särskilt utifrån kriterierna i denna förordning, i förordning (EG) nr 70/2001 eller i enlighet med relevanta gemenskapsriktlinjer eller rambestämmelser; Detta är för närvarande fallet med sjötransportsektorn. Kommissionens med-

([1]) EGT L 142, 14.5.1998, s. 1.
([2]) EGT C 88, 12.4.2002, s. 2.
([3]) EGT C 334, 12.12.1995, s. 4.
([4]) EGT C 1, 3.1.1997, s. 10.
([5]) EGT C 74, 10.3.1998, s. 9.
([6]) EGT L 10, 13.1.2001, s. 33.

▼B

delande om riktlinjerna för sysselsättningsstöd ([1]) upphör att gälla från det datum då denna förordning träder i kraft, vilket även gäller tillkännagivandet om kontroll av statligt stöd och sänkning av arbetskraftskostnaderna och tillkännagivandet om ett påskyndat förfarande för behandling av anmälan om sysselsättningsstöd ([2]). Anmälningar som inte avgjorts när denna förordning träder i kraft kommer att bedömas i enlighet med dess bestämmelser. Det är lämpligt att fastställa övergångsbestämmelser om hur denna förordning skall tillämpas på sysselsättningsstöd som beviljas innan den träder i kraft och i strid med anmälningsskyldigheten enligt artikel 88.3 i fördraget.

(5) Att främja sysselsättningen är ett centralt mål inom gemenskapens och dess medlemsstaters ekonomiska och sociala politik. Gemenskapen har tagit fram en europeisk sysselsättningsstrategi för att främja denna målsättning. Arbetslösheten är fortfarande ett stort problem i vissa delar av gemenskapen, och vissa kategorier av arbetstagare har fortfarande särskilt svårt att ta sig in på arbetsmarknaden. Av detta skäl har offentliga myndigheter anledning att vidta åtgärder som ger företagen incitament att höja sin sysselsättningsnivå, särskilt bland dessa mindre gynnade kategorier av arbetstagare.

(6) Denna förordning är endast tillämplig på sådana sysselsättningsåtgärder som uppfyller alla villkoren i artikel 87.1 i fördraget och därför utgör statligt stöd. Det finns en rad sysselsättningspolitiska åtgärder som inte utgör statligt stöd i den mening som avses i artikel 87.1, därför att de utgör stöd till enskilda som inte gynnar vissa företag eller viss produktion, eller därför att de inte påverkar handeln mellan medlemsstaterna eller därför att de är allmänna sysselsättningsfrämjande åtgärder som inte snedvrider eller hotar att snedvrida konkurrensen genom att gynna vissa företag eller viss produktion. Sådana allmänna åtgärder, som exempelvis generella nedsättningar av skatt på arbete och av sociala kostnader, ökade investeringar i allmän utbildning, åtgärder för studie- och yrkesvägledning, allmänt stöd till och utbildning av arbetslösa och förbättringar i arbetsrätten påverkas därför inte av denna förordning. Detta är också fallet med åtgärder som inte bedöms uppfylla samtliga kriterier i artikel 87.1 i fördraget och därför inte omfattas av anmälningsskyldigheten enligt artikel 88.3 i fördraget i enlighet med kommissionens förordning (EG) nr 69/2001 av den 12 januari 2001 om tillämpningen av artiklarna 87 och 88 i EG-fördraget på stöd av mindre betydelse ([3]).

(7) Mot bakgrund av dessa överväganden bör syftet med och verkan av det stöd som undantas genom denna förordning vara att främja sysselsättningen i enlighet med den europeiska sysselsättningsstrategin, i synnerhet bland de mindre gynnade kategorierna av arbetstagare, under förutsättning att detta inte påverkar handeln på ett sådant sätt att det gemensamma intresset skadas. Ett sysselsättningsstöd som beviljas ett enskilt företag kan ha en stor inverkan på konkurrensen på marknaden i fråga, eftersom det gynnar detta företag i förhållande till andra som inte erhållit sådant stöd. Sådant stöd kommer genom att det enbart beviljas ett enskilt företag endast att ha en begränsad inverkan på sysselsättningen. Av detta skäl bör sysselsättningsstöd till enskilda företag även i fortsättningen anmälas till kommissionen, och genom denna förordning bör undantag medges endast för stöd som ges i form av stödordningar.

(8) Genom denna förordning bör undantag medges för alla stöd som beviljas inom ramen för en stödordning och som uppfyller förordningens samtliga tillämpliga krav. För att säkerställa att en effektiv kontroll kan utövas samtidigt som administrationen för-

([1]) EGT C 371, 23.12.2000, s. 12.
([2]) EGT C 218, 27.7.1996, s. 4.
([3]) EGT L 10, 13.1.2001, s. 30.

▼B

enklas utan att kommissionens kontroll försvagas, bör stödordningar innehålla en uttrycklig hänvisning till denna förordning.

(9) Statligt stöd till varvs- och kolindustrierna, för vilka speciella regler fastställs i rådets förordning (EG) nr 1540/98 ([1]) respektive rådets förordning (EG) nr 1407/2002 ([2]), är inte undantaget från anmälningsskyldighet enligt denna förordning.

(10) Denna förordning skall gälla i transportsektorn. Mot bakgrund av de särskilda konkurrensförhållandena i denna sektor är det dock inte lämpligt att undanta stöd till skapande av sysselsättning.

(11) Kommissionen intar konsekvent en mindre gynnsam inställning till stöd som riktar sig till särskilda sektorer, inklusive, men inte enbart, känsliga sektorer med överkapacitet eller i kris. Stödordningar som riktar sig till särskilda sektorer bör därför inte omfattas av det undantag från anmälningsskyldigheten som denna förordning medger.

(12) I enlighet med kommissionens fasta praxis och för att bättre säkerställa att stödet är proportionellt och begränsas till det belopp som är nödvändigt, bör tröskelvärdena uttryckas som stödnivåer i förhållande till stödberättigande kostnader snarare än som maximala stödbelopp.

(13) För att fastställa huruvida stöd är förenliga med den gemensamma marknaden i enlighet med denna förordning, är det nödvändigt att ta hänsyn till stödnivån och således stödbeloppet uttryckt i bidragsekvivalenter. Vid beräkningen av bidragsekvivalenten för stöd som betalas ut i flera omgångar och stöd i form av mjuka lån måste de marknadsräntor som rådde när stödet beviljades användas. För att säkerställa en enhetlig, öppen och enkel tillämpning av reglerna för statligt stöd, bör med marknadsräntor i denna förordning avses referensräntorna, under förutsättning att det ställs normala säkerheter när det gäller mjuka lån och att dessa inte innebär ett onormalt risktagande. Referensräntorna bör vara de räntor som löpande fastställs av kommissionen på grundval av objektiva kriterier och som offentliggörs i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* samt på Internet.

(14) Med hänsyn till skillnaderna mellan företag av olika storlek bör olika stödtak för skapande av sysselsättning fastställas för små, medelstora respektive stora företag. För att undanröja olikheter som kan medföra snedvridningar av konkurrensen och för att underlätta samordningen mellan olika initiativ inom gemenskapen och på nationell nivå samt av hänsyn till administrativ klarhet och rättssäkerhet, bör definitionen av små och medelstora företag i denna förordning vara densamma som fastställs i kommissionens rekommendation 96/280/EG av den 3 april 1996 om definitionen på små och medelstora företag ([3]). Samma definition används också i förordning (EG) nr 70/2001.

(15) I enlighet med kommissionens erfarenhet bör stödtaken fastställas till en nivå som ger en balans mellan målsättningen att skapa minsta möjliga snedvridning av konkurrensen och målsättningen att främja sysselsättningen. För att åstadkomma enhetlighet bör taken stämma överens med dem som fastställts i riktlinjerna för statligt stöd för regionala ändamål och i förordning (EG) nr 70/2001, enligt vilka stöd skall beräknas på grundval av den sysselsättning som skapas av investeringsprojekt.

(16) Personalkostnaderna utgör en del av de normala driftskostnaderna för alla företag. Det är därför särskilt viktigt att stödet har en positiv inverkan på sysselsättningen och inte enbart gör det möj-

([1]) EGT L 202, 18.7.1998, s. 1.
([2]) EGT L 205, 2.8.2002, s. 1.
([3]) EGT L 107, 30.4.1996, s. 4.

▼B

ligt för företagen att sänka kostnader som de annars skulle fått bära själva.

(17) I avsaknad av en noggrann kontroll och snäva begränsningar kan sysselsättningsstöd få skadliga effekter som tar ut de omedelbara effekterna på skapandet av arbetstillfällen. Om stödet används för att skydda företag som är utsatta för konkurrens inom gemenskapen, skulle detta kunna leda till att sådana anpassningar som krävs för att säkerställa gemenskapsindustrins konkurrenskraft försenas. I avsaknad av noggrann kontroll kan sådant stöd koncentreras till de mest välmående regionerna, i strid med målsättningen om ekonomisk och social sammanhållning. På den inre marknaden kan stöd som beviljats för att sänka personalkostnader medföra snedvridningar av konkurrensen inom gemenskapen och avvikelser i fördelningen av resurser och rörliga investeringar, förskjutningar av arbetslösheten från ett land till ett annat samt omlokaliseringar.

(18) Stöd till skapande av arbetstillfällen bör underställas villkoret att det skapade arbetstillfället skall bibehållas under en viss minimiperiod. Den tidsperiod som anges i denna förordning bör ha företräde framför femårsregeln som anges i punkt 4.14 i riktlinjerna för statligt stöd för regionala ändamål.

(19) Stöd till bibehållande av arbetstillfällen i form av ekonomiskt stöd som ges till ett företag för att förmå det att inte säga upp sina anställda, liknar driftsstöd. Beroende på reglerna för varje sektor, såsom de som finns i sjötransportsektorn, bör stödet endast godkännas under särskilda omständigheter och under en begränsad tid. Stödet bör även i fortsättningen anmälas till kommissionen och bör inte genom denna förordning undantas från anmälningsskyldigheten. Ett av de begränsade fall i vilka stöd kan godkännas är när syftet med dem i enlighet med artikel 87.2 b i fördraget är att avhjälpa skador som orsakats av naturkatastrofer eller andra exceptionella händelser. Ett annat fall avser de villkor som gäller för driftsstöd i riktlinjerna för statligt stöd för regionala ändamål, i regioner som kan komma i fråga för undantaget i artikel 87.3 a i fördraget för ekonomisk utveckling i regioner där levnadsstandarden är onormalt låg eller där det råder allvarlig brist på sysselsättning, inbegripet regioner i yttre randområden. Ett tredje fall avser stöd som ges för att undsätta och omstrukturera ett företag i svårigheter i enlighet med bestämmelserna i gemenskapens tillämpliga riktlinjer ([1]).

(20) En särskild typ av stöd är sådant stöd som arbetsgivare kan beviljas för att omvandla anställningsavtal för tillfällig anställning eller visstidsanställning till tillsvidareanställning. Sådana åtgärder bör inte genom denna förordning undantas från anmälningsskyldigheten utan bör anmälas, så att kommissionen kan bedöma om de har positiv effekt på sysselsättningen. Det måste framför allt säkerställas att ett nytt arbetstillfälle inte genom sådana åtgärder kan beviljas stöd både när det skapas och när anställningsavtalet omvandlas, på ett sådant sätt att stödtaken för nyinvesteringar eller för skapande av arbetstillfällen överskrids.

(21) Små och medelstora företag spelar en avgörande roll för att skapa arbetstillfällen. Samtidigt kan deras storlek utgöra ett hinder för skapandet av sysselsättning på grund av de risker och den administrativa börda som rekrytering av ny personal medför. Skapande av arbetstillfällen kan på samma sätt bidra till den ekonomiska utvecklingen i gemenskapens mindre gynnade regioner och således öka den ekonomiska och sociala sammanhållningen. Företagen i dessa regioner har strukturella nackdelar på grund av sin lokalisering. Det är därför önskvärt att små och medelstora företag, och företag i stödberättigade regioner, kan dra nytta av stöd till skapande av sysselsättning.

([1]) EGT C 288, 9.10.1999, s. 2.

▼B

(22) Stora företag utanför stödområdena har inte några särskilda svårigheter och personalkostnader är en del av deras normala driftskostnader. Av detta skäl och för att maximera incitamentseffekten av stöd till skapande av arbetstillfällen i små och medelstora företag och i regioner som kan komma i fråga för undantagen i artikel 87.3 a och 87.3 c i fördraget, bör stora företag i områden som inte kan komma i fråga för dessa undantag inte komma i fråga för stöd till skapande av sysselsättning.

(23) Vissa kategorier av arbetstagare har särskilt svårt att finna arbete eftersom arbetsgivarna anser dem vara mindre produktiva. Det som upplevs som lägre produktivitet kan bero antingen på en brist på färsk arbetslivserfarenhet (till exempel unga arbetstagare, långtidsarbetslösa) eller på ett permanent funktionshinder. Sysselsättningsstöd som syftar till att uppmuntra företag att rekrytera sådana personer berättigas av att den lägre produktiviteten hos dessa arbetstagare minskar den ekonomiska fördelen för företaget och av att arbetstagarna också drar nytta av åtgärden och löper risk att utestängas från arbetsmarknaden om arbetsgivarna inte erbjuds sådana incitament. Det är därför lämpligt att tillåta stödordningar som ger ett sådant stöd, oavsett stödmottagarens storlek och geografiska placering.

(24) De kategorier av arbetstagare som anses vara mindre gynnade bör definieras, men det bör vara möjligt för medlemsstater att anmäla stöd till främjande av rekrytering av andra kategorier som de anser vara mindre gynnade, tillsammans med argument till stöd för denna uppfattning.

(25) Arbetstagare med funktionshinder kan behöva ständig hjälp för att kunna stanna kvar på arbetsmarknaden, vilket kan gå utöver stödet till själva rekryteringen och eventuellt även innebära skyddad anställning. Stödordningar som ger stöd för sådana ändamål bör undantas från anmälningsskyldigheten, förutsatt att det kan visas att stödet är nödvändigt för att kompensera den lägre produktiviteten hos arbetstagarna i fråga, merkostnaderna för att sysselsätta dem eller kostnaderna för att upprätta eller upprätthålla skyddad anställning. Detta villkor är avsett att förhindra att företag som beviljas sådant stöd säljer sina produkter under marknadspris på marknader där det även finns andra konkurrenter.

(26) Denna förordning bör inte hindra att stöd till rekrytering av mindre gynnade kategorier arbetstagare eller för rekrytering eller sysselsättning av arbetstagare med funktionshinder kumuleras med andra stöd som lämnats för att sänka personalkostnaderna, eftersom det i sådana fall är berättigat att ge företag ett incitament att anställa arbetstagare från dessa kategorier snarare än andra.

(27) För att det skall kunna säkerställas att stödet är nödvändigt och fungerar som ett incitament för sysselsättning, bör undantag enligt denna förordning inte beviljas för stöd till skapande av sysselsättning eller rekrytering som stödmottagaren även skulle vidta på rena marknadsvillkor.

(28) Undantag bör inte medges enligt denna förordning för stöd till skapande av sysselsättning som kumuleras med annat statligt stöd, inbegripet stöd från nationella, regionala eller lokala myndigheter, eller med gemenskapsbidrag, om, i förhållande till samma stödberättigande kostnader eller till de investeringskostnader som sysselsättningen i fråga är kopplad till, ett sådant kumulativt stöd överstiger de tröskelvärden som anges i denna förordning eller i gemenskapens regler för statligt stöd till investeringar, särskilt riktlinjerna för statligt stöd för regionala ändamål och förordning (EG) nr 70/2001. De enda undantagen från denna princip bör gälla stöd till rekrytering av mindre gynnade kategorier av arbetstagare eller till rekrytering eller sysselsättning av arbetstagare med funktionshinder.

▼B

(29) Det är lämpligt att stora stödbelopp även i fortsättningen bör underkastas en särskild bedömning av kommissionen innan de betalas ut. Därför omfattas inte sådana stödbelopp till enskilda företag eller anläggningar som överstiger ett fast belopp under en viss tidsperiod av undantaget i denna förordning och de bör även i fortsättningen omfattas av skyldigheten i artikel 88.3 i fördraget.

(30) Stödåtgärder för att främja sysselsättningen eller annat stöd med målsättningar inom sysselsättning och arbetsmarknad kan vara av ett annat slag än de åtgärder som undantas enligt denna förordning. Sådana åtgärder bör anmälas enligt artikel 88.3.

(31) Mot bakgrund av Världshandelsorganisationens (WTO) avtal om subventioner och kompensatoriska åtgärder bör exportstöd och stöd som gynnar inhemska produkter på bekostnad av importerade produkter inte undantas enligt denna förordning. Sådant stöd skulle vara oförenligt med gemenskapens internationella skyldigheter enligt det avtalet och bör därför inte undantas från anmälningsskyldighet och inte heller godkännas om de anmäls.

(32) I syfte att säkerställa insyn och effektiv kontroll i enlighet med artikel 3 i förordning (EG) nr 994/98 är det lämpligt att utarbeta ett standardformulär som medlemsstaterna bör använda för att förse kommissionen med sammanfattande information för offentliggörande i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* varje gång en stödordning genomförs enligt denna förordning. Av samma skäl är det lämpligt att fastställa regler för de register som medlemsstaterna bör föra över stödordningar som undantas enligt denna förordning. Beträffande den årliga rapport som medlemsstaterna är skyldiga att överlämna till kommissionen, är det lämpligt att kommissionen fastställer sina särskilda krav. Den sammanfattande informationen och den årliga rapporten bör, för att underlätta den administrativa behandlingen och eftersom den teknik som krävs är allmänt tillgänglig, lämnas i elektronisk form.

(33) Med hänsyn till kommissionens erfarenhet på detta område, särskilt av hur ofta det i allmänhet är nödvändigt att se över politiken på området statligt stöd, bör tillämpningsperioden för denna förordning begränsas. I enlighet med artikel 4.2 i förordning (EG) nr 994/98 bör övergångsbestämmelser införas genom vilka de stödordningar som beviljats undantag enligt denna förordning kan fortsätta att omfattas av undantaget under sex månader efter det att denna förordning upphört att gälla.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Tillämpningsområde

1. Denna förordning skall gälla stödordningar som utgör statligt stöd i den mening som avses i artikel 87.1 i fördraget och som avser stöd till skapande av sysselsättning, stöd till rekrytering av mindre gynnade kategorier av arbetstagare och arbetstagare med funktionshinder eller stöd för att täcka de ytterligare kostnader som sammanhänger med anställning av funktionshindrade arbetstagare.

2. Denna förordning skall gälla stöd i alla sektorer, inbegripet sådan verksamhet som är knuten till produktion, bearbetning och saluföring av de produkter som omfattas av bilaga I till fördraget.

Den skall inte gälla stöd som beviljas i kol- eller varvssektorerna, och inte heller stöd till skapande av sysselsättning i den mening som avses i artikel 4 som beviljas i transportsektorn. Sådant stöd skall även i fortsättningen omfattas av skyldigheten att anmäla till kommissionen i enlighet med artikel 88.3 i fördraget.

3. Denna förordning skall inte gälla

▼B

a) stöd till exportrelaterad verksamhet, det vill säga stöd som är direkt knutet till exporterade volymer, till upprättandet och driften av ett distributionsnät eller till andra löpande utgifter som har samband med exportverksamhet,

b) stöd som främjar användandet av inhemska varor framför importerade.

Artikel 2

Definitioner

I denna förordning används följande beteckningar med de betydelser som här anges:

a) *stöd*: varje åtgärd som uppfyller samtliga kriterier som anges i artikel 87.1 i fördraget.

b) *små och medelstora företag*: företag som definieras i bilaga I till förordning (EG) 70/2001.

c) *stödnivå brutto*: stödbeloppet uttryckt i procent av relevanta kostnader. Alla siffror som används skall avse belopp före eventuella avdrag för direkt skatt. Om stöd beviljas i någon annan form än som bidrag, skall stödbeloppet vara lika med stödets bidragsekvivalent. Stöd som betalas ut i flera omgångar skall diskonteras till sitt värde vid tidpunkten för beviljandet. Den ränta som skall användas för nuvärdesberäkningar och för att räkna ut stödbeloppet i ett mjukt lån skall vara den gällande referensräntan vid den tidpunkt då lånet beviljades.

d) *stödnivå netto*: det diskonterade stödbeloppet efter avdrag för skatt i procent av relevanta kostnader.

e) *antal anställda*: antalet arbetskraftsenheter per år, det vill säga antalet heltidsanställda under ett år, medan deltidsarbete eller säsongsarbete utgör delar av arbetskraftsenheter.

f) *mindre gynnade kategorier av arbetstagare*: personer som tillhör en kategori som har svårt att komma in på arbetsmarknaden utan hjälp, nämligen personer som uppfyller åtminstone ett av följande kriterier:

   i) personer som är under 25 år eller som senast för två år sedan har avslutat en utbildning med heltidsstudier och som ännu inte har erhållit sin första ordinarie avlönade anställning,

   ii) migrerande arbetstagare som flyttar eller har flyttat inom gemenskapen eller bosätter sig i gemenskapen för att arbeta,

   iii) personer som tillhör en etnisk minoritet i en medlemsstat och som behöver bygga på sina språkkunskaper, sin yrkesutbildning eller arbetserfarenhet för att förbättra möjligheterna att skaffa sig en fast sysselsättning,

   iv) personer som önskar komma in i eller tillbaka till arbetslivet efter ett uppehåll från arbete och utbildning på minst två år, i synnerhet sådana som slutat arbeta på grund av svårigheten att förena arbetsliv och familjeliv,

   v) personer som lever ensamma och har vårdnaden om ett eller flera barn,

   vi) personer som inte har gymnasiekompetens eller motsvarande och inte har arbete eller är på väg att förlora sitt arbete,

   vii) personer över 50 år som inte har arbete eller är på väg att förlora sitt arbete,

   viii) långtidsarbetslösa, det vill säga personer som inte har haft arbete under tolv av de senaste sexton månaderna eller sex av de senaste åtta månaderna för personer under 25 år,

▼B

ix) personer som erkänts som missbrukare eller före detta missbrukare i enlighet med nationell lagstiftning,

x) personer som ännu inte erhållit sin första ordinarie avlönade anställning efter att ha börjat avtjäna ett fängelsestraff eller en annan straffrättslig påföljd,

xi) kvinnor i NUTS II-områden där den genomsnittliga arbetslösheten under minst två kalenderår har överskridit 100 % av genomsnittet för gemenskapen och där arbetslösheten bland kvinnor under minst två av de senaste tre kalenderåren har överskridit 150 % av arbetslösheten bland män i det berörda området.

g) *arbetstagare med funktionshinder*:

i) personer som i enlighet med nationell lagstiftning anses ha funktionshinder, eller

ii) personer som anses ha allvarliga fysiska, mentala eller psykiska funktionsnedsättningar.

h) *skyddad anställning*: anställning vid en anläggning där åtminstone 50 % av de anställda har funktionshinder och inte kan ta anställning på den öppna arbetsmarknaden.

i) *lönekostnad*: innefattar följande kostnader som stödmottagaren faktiskt betalar för den ifrågavarande anställningen:

i) bruttolön, det vill säga lön före skatt, samt

ii) obligatoriska sociala avgifter.

j) ett arbetstillfälle har ett *samband med genomförandet av ett investeringsprojekt* om det berör den verksamhet som investeringen hänför sig till och om det skapas inom tre år efter det att investeringen slutförts. Under denna period har de arbetstillfällen som skapats efter det ökade kapacitetsutnyttjande som investeringen medfört också ett samband med investeringen.

k) *investering i materiella tillgångar*: investering i materiella anläggningstillgångar som hänför sig till skapandet av en ny anläggning, utvidgning av en existerande anläggning, eller igångsättande av en verksamhet som innebär en grundläggande förändring av en existerande anläggnings produkt eller produktionsprocess (genom rationalisering, omställning eller modernisering). En investering i anläggningstillgångar som genomförs i form av övertagande av en anläggning som har lagts ner eller som skulle ha lagts ner om den inte hade förvärvats skall också betraktas som materiell investering.

l) *investering i immateriella tillgångar*: investering i överföring av teknik genom förvärv av patenträttigheter, licenser, know-how eller icke patentskyddad teknisk kunskap.

Artikel 3

Förutsättningar för undantag

1. Om inget annat anges i artikel 9 skall de stödordningar som uppfyller samtliga villkor enligt denna förordning anses vara förenliga med den gemensamma marknaden i den mening som avses i artikel 87.3 i fördraget och undantas från anmälningsskyldigheten enligt artikel 88.3 i fördraget, under förutsättning att

a) varje stöd som skulle kunna beviljas inom ramen för stödordningen uppfyller samtliga villkor i denna förordning,

b) stödordningen innehåller en uttrycklig hänvisning till denna förordning med angivande av förordningens fullständiga titel och en hänvisning till dess offentliggörande i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

▼B

2. Stöd som beviljas enligt en sådan stödordning som avses i punkt 1 skall anses vara förenliga med den gemensamma marknaden i den mening som avses i artikel 87.3 i fördraget och skall undantas från anmälningsskyldigheten enligt artikel 88.3, under förutsättning att det beviljade stödet uppfyller samtliga villkor i denna förordning.

Artikel 4

Skapande av sysselsättning

1. Stödordningar för skapande av sysselsättning och alla de stöd som kan beviljas inom ramen för sådana skall uppfylla villkoren i punkterna 2, 3 och 4.

2. Om sysselsättning skapas i områden eller sektorer som inte är berättigade till regionalstöd enligt artikel 87.3 a och 87.3 c i fördraget vid den tidpunkt då stödet beviljas får stödnivån brutto inte överstiga

a) 15 procent för små företag,

b) 7,5 procent för medelstora företag.

3. Om sysselsättning skapas i områden eller sektorer som är berättigade till regionalstöd enligt artikel 87.3 a och 87.3 c i fördraget vid den tidpunkt då stödet beviljas, får stödnivån netto inte överstiga det motsvarande tak för regionalt investeringsstöd som fastställts i den karta som gäller vid tidpunkten för stödets beviljande, i den form den har godkänts av kommissionen för varje medlemsstat: i detta avseende skall bland andra de sektorövergripande rambestämmelserna för regionalstöd till stora investeringsprojekt beaktas ([1]).

För små och medelstora företag och om det inte fastställs något annat på kartan skall denna nivå höjas med

a) 10 procentenheter brutto i de områden som omfattas av artikel 87.3 c, under förutsättning att den totala stödnivån netto inte överstiger 30 procent, eller

b) 15 procentenheter brutto i de områden som omfattas av artikel 87.3 a, under förutsättning att den totala stödnivån netto inte överstiger 75 procent.

De högre regionala stödtaken skall endast gälla om stödmottagarens bidrag till finansieringen uppgår till minst 25 procent och om sysselsättningen bibehålls inom den stödberättigade regionen.

Om sysselsättning skapas inom produktion, bearbetning och saluföring av sådana produkter som anges bilaga I till fördraget, i områden som definieras som mindre gynnade enligt rådets förordning (EG) nr 1257/1999 ([2]) skall dessa högre stödtak eller, i den mån de är tillämpliga, de högre stödtak som anges i den förordningen tillämpas.

4. De tak som fastställs i punkterna 2 och 3 skall gälla stödnivån beräknad som en procentandel av lönekostnaden under en tvåårsperiod för den sysselsättning som skapas under följande villkor:

a) Den skapade sysselsättningen måste leda till en nettoökning av antalet sysselsatta både i anläggningen och på företaget i fråga i förhållande till det genomsnittliga antalet anställda under de senaste tolv månaderna.

b) Den skapade sysselsättningen måste bibehållas under en period av minst tre år eller om det rör sig om små eller medelstora företag två år.

c) De nya arbetstagare som anställts till följd av att sysselsättning skapats skall inte ha haft ett arbete eller skall ha förlorat eller vara på väg att förlora sitt föregående arbete.

([1]) EGT C 70, 19.3.2002, s. 8.
([2]) EGT L 160, 26.6.1999, s. 80.

▼B

5. Om stöd beviljas för skapande av sysselsättning enligt en stödordning som undantas enligt denna artikel, kan ytterligare stöd beviljas om en person ur en mindre gynnad kategori av arbetstagare eller en arbetstagare med funktionshinder rekryteras i enlighet med de villkor som anges i artiklarna 5 eller 6.

Artikel 5

Rekrytering av mindre gynnade kategorier av arbetstagare och arbetstagare med funktionshinder

1. Stödordningar för rekrytering inom alla typer av företag av mindre gynnade kategorier av arbetstagare och arbetstagare med funktionshinder och allt slags stöd som skulle kunna beviljas inom ramen för en sådan stödordning skall uppfylla villkoren i punkterna 2 och 3.

2. Stödnivån brutto för allt stöd avseende anställning av mindre gynnade arbetstagare eller arbetstagare med funktionshinder, vilken beräknas som en procentandel av lönekostnaderna under ett år efter rekryteringen, får inte överstiga 50 procent för mindre gynnade kategorier av arbetstagare eller 60 procent för arbetstagare med funktionshinder.

3. Följande villkor skall gälla:

a) Om rekryteringen inte medför en nettoökning av antalet anställda i den berörda anläggningen, måste befattningen eller befattningarna ha blivit vakanta efter frivillig uppsägning, pension av åldersskäl, frivillig minskning av arbetstid eller avskedande på grund av tjänstefel och inte till följd av uppsägningar på grund av arbetsbrist.

b) Med undantag av de fall som rör avskedande på grund av tjänstefel måste arbetstagaren eller arbetstagarna ha rätt till fortlöpande anställning under minst tolv månader.

Artikel 6

Merkostnader för arbetstagare med funktionshinder

1. Stödordningar för sysselsättning av arbetstagare med funktionshinder och allt slags stöd som kan beviljas inom ramen för en sådan stödordning skall uppfylla villkoren i punkterna 2 och 3.

2. Stödet får tillsammans med eventuellt stöd som beviljas enligt artikel 5 inte överstiga den nivå som krävs för att kompensera varje minskning i produktiviteten som beror på arbetstagarens eller arbetstagarnas funktionshinder, och följande kostnader:

a) Kostnader för att anpassa lokalerna,

b) Kostnader för att anställa personal som endast ägnar sig åt att hjälpa arbetstagare med funktionshinder,

c) Kostnader för att anpassa och förvärva utrustning som de kan använda,

vilka är utöver de som stödmottagaren skulle ha ådragit sig vid anställning av arbetstagare utan funktionshinder, under den tid för vilken arbetstagaren eller arbetstagarna med funktionshinder faktiskt är anställda.

Om stödmottagaren tillhandahåller skyddad anställning får stödet dessutom omfatta, men inte överstiga, kostnaderna för att bygga, installera eller utöka den berörda anläggningen samt de eventuella administrations- och transportkostnader som uppstår på grund av att arbetstagare med funktionshinder anställs.

3. I stödordningar som undantas enligt denna artikel skall fastställas att stöd endast beviljas på villkor att stödmottagaren för ett register som

▼B

gör det möjligt att kontrollera att det stöd som beviljas motsvarar bestämmelserna i denna artikel och i artikel 8.4.

Artikel 7

Villkor för stödet

1. Stöd får enligt denna förordning beviljas undantag enligt artikel 4 endast om medlemsstaten, innan den berörda sysselsättningen skapas, antingen

a) har fått en ansökan om stöd från stödmottagaren, eller

b) har antagit bestämmelser som fastställer en laglig rätt till stöd enligt objektiva kriterier och utan vidare prövningsrätt för medlemsstaten.

2. Stöd skall undantas enligt artikel 4 i fall där

a) den skapade sysselsättningen har samband med genomförandet av ett investeringsprojekt i materiella eller immateriella tillgångar, och

b) sysselsättningen skapas inom tre år efter det att investeringen slutförts,

såvida den ansökan som avses i punkt 1 a eller det antagande som avses i punkt 1 b sker innan arbetet med projektet påbörjas.

Artikel 8

Kumulering

1. De stödtak som fastställs i artiklarna 4, 5 och 6 skall tillämpas oavsett om stödet till sysselsättningen eller rekryteringen helt finansieras med statliga medel eller samfinansieras av gemenskapen.

2. Stöd inom ramen för stödordningar som undantagits i enlighet med artikel 4 i denna förordning får inte kumuleras med annat statligt stöd i den mening som avses i artikel 87.1 i fördraget eller med annan gemenskapsfinansiering om, i förhållande till samma lönekostnader, sådan kumulering skulle leda till en högre stödnivå än den som fastställs i denna förordning.

3. Stöd inom ramen för stödordningar som undantagits i enlighet med artikel 4 i denna förordning får inte kumuleras

a) med något annat statligt stöd i den mening som avses i artikel 87.1 i fördraget eller med annan gemenskapsfinansiering, i förhållande till kostnaderna för sådan investering som den skapade sysselsättningen har ett samband med och som ännu inte slutförts vid den tidpunkt då sysselsättningen skapades, eller som slutfördes under de tre år som föregick den tidpunkt då sysselsättningen skapades, eller

b) med annat sådant stöd eller finansiering i förhållande till samma lönekostnader eller till en annan sysselsättning som har ett samband med samma investering,

om en sådan kumulering skulle leda till en stödnivå som överstiger det tillämpliga stödtaket för regionalt investeringsstöd som fastställts i riktlinjerna för statligt stöd för regionala ändamål och i den karta som kommissionen godkänt för varje medlemsstat eller taket i förordning (EG) nr 70/2001. Om det tillämpliga taket i ett enskilt fall har justerats, särskilt genom tillämpning av de regler för statligt stöd som gäller en särskild sektor eller genom en stödform som hänför sig till stora investeringsprojekt, såsom de sektorsövergripande rambestämmelserna för regionalstöd till stora investeringsprojekt, skall det justerade taket gälla vid tillämpningen av denna punkt.

4. Genom avvikelse från punkterna 2 och 3 får stöd inom ramen för stödordningar som undantas i enlighet med artiklarna 5 och 6 i denna förordning kumuleras med annat statligt stöd i den mening som avses i

▼B

artikel 87.1 i fördraget eller med annan gemenskapsfinansiering, i förhållande till samma kostnader, inbegripet sådana stödordningar som undantas genom artikel 4 i denna förordning och som uppfyller kraven i punkterna 2 och 3, under förutsättning att en sådan kumulering inte leder till en stödnivå brutto som överstiger 100 procent av lönekostnaderna för någon period under vilken arbetstagaren eller arbetstagarna är anställda.

Det första stycket skall inte påverka de eventuella lägre gränser för stödnivåer som kan ha lagts fast genom gemenskapsramarna för statligt stöd för forskning och utveckling ([1]).

Artikel 9

Stöd som skall förhandsanmälas till kommissionen

1. Stödordningar som riktar sig till särskilda sektorer skall inte undantas från anmälningsskyldigheten genom denna förordning utan skall även i fortsättningen anmälas enligt artikel 88.3 i fördraget.

2. Enligt denna förordning skall stöd till ett enskilt företag eller en enskild anläggning som överstiger ett stödbelopp brutto på 15 miljoner euro över en treårsperiod inte undantas från anmälningsskyldigheten. Om stödet har beviljats inom ramen för en stödordning som i övrigt är undantagen enligt denna förordning, skall kommissionen bedöma det endast på grundval av de kriterier som anges i denna förordning.

3. Denna förordning påverkar inte medlemsstaternas skyldighet att anmäla beviljande av enskilda stöd i enlighet med åtaganden som gjorts i samband med andra bestämmelser om statligt stöd, i synnerhet skyldigheten att anmäla eller underrätta kommissionen om stöd till ett företag som beviljats omstruktureringsstöd i den mening som avses i gemenskapens riktlinjer för statligt stöd till undsättning och omstrukturering av företag i svårigheter och skyldigheten att anmäla regionalstöd för stora investeringsprojekt enligt de relevanta sektorsövergripande rambestämmelserna.

4. Stödordningar med syfte att främja rekrytering av kategorier av arbetstagare som inte är mindre gynnade i den mening som avses enligt artikel 2 f skall även i fortsättningen omfattas av anmälningsskyldigheten i artikel 88.3 i fördraget, såvida de inte är undantagna enligt artikel 4. Medlemsstaterna skall för kommissionens bedömning till anmälan bifoga de argument som visar att de berörda arbetstagarna är mindre gynnade. Artikel 5 skall därvid tillämpas.

5. Stöd till bibehållande av arbetstillfällen, det vill säga ekonomiskt stöd som ges till ett företag för att det skall behålla arbetstagare som annars skulle sägas upp, skall även i fortsättningen omfattas av anmälningsskyldigheten enligt artikel 88.3 i fördraget. Om inte annat följer av sektorspecifika regler som gäller för sektorn kan sådant stöd godkännas av kommissionen endast när det, i enlighet med artikel 87.2 b i fördraget, syftar till att avhjälpa skador som orsakats av naturkatastrofer eller andra exceptionella händelser eller, på de villkor som gäller för driftsstöd i riktlinjerna för statligt stöd för regionala ändamål, i regioner som omfattas av undantaget i artikel 87.3 a beträffande den ekonomiska utvecklingen i områden där levnadsstandarden är onormalt låg eller där det råder allvarlig brist på sysselsättning.

6. Stöd för att omvandla anställningsavtal för tillfällig anställning eller visstidsanställning till tillsvidareanställning skall även i fortsättningen omfattas av anmälningsskyldigheten enligt artikel 88.3 i fördraget.

7. Stödordningar för arbetsdelning, för hjälp till arbetande föräldrar och liknande sysselsättningsåtgärder som främjar sysselsättning men som inte leder till en nettoökning av antalet arbetstillfällen, till rekryter-

([1]) EGT C 45, 17.2.1996, s. 5.

▼B

ing av mindre gynnade kategorier av arbetstagare eller till anställning av arbetstagare med funktionshinder skall även i fortsättningen omfattas av anmälningsskyldigheten enligt artikel 88.3 i fördraget och skall bedömas av kommissionen i enlighet med artikel 87.

8. Andra stödåtgärder med målsättningar för sysselsättningen och arbetsmarknaden, såsom åtgärder för att uppmuntra förtidspensionering, skall även i fortsättningen omfattas av anmälningsskyldigheten enligt artikel 88.3 i fördraget och skall bedömas av kommissionen i enlighet med artikel 87.

9. Enskilda fall av sysselsättningsstöd som har beviljats oberoende av alla stödordningar skall även i fortsättningen omfattas av anmälningsskyldigheten enligt artikel 88.3 i fördraget. Ett sådant stöd kommer att bedömas med hänsyn till denna förordning och kan godkännas av kommissionen endast om det är förenligt med andra särskilda tillämpliga regler som kan ha fastställts för den sektor inom vilken stödmottagaren verkar och endast om det kan visas att stödets inverkan på sysselsättningen överväger de negativa effekterna på konkurrensen på marknaden i fråga.

Artikel 10

Insyn och kontroll

1. Vid genomförandet av en stödordning som är undantagen enligt denna förordning, skall medlemsstaterna till kommissionen inom tjugo arbetsdagar överlämna en sammanfattning av uppgifterna om stödordningen enligt det formulär som anges i bilaga I för offentliggörande i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*. Detta skall ske i elektronisk form.

2. Medlemsstaterna skall föra detaljerade register över de stödordningar som undantas enligt denna förordning och de enskilda stöd som beviljas enligt dessa stödordningar. Dessa register skall innehålla alla uppgifter som behövs för att det skall vara möjligt att fastställa att de villkor för beviljande av undantag som anges i denna förordning har uppfyllts, inbegripet uppgifter om status för företag vars rätt till stöd beror på företagets status som ett litet eller medelstort företag. Medlemsstaterna skall bevara ett register över en stödordning under tio år från den dag då det sista enskilda stödet beviljades enligt stödordningen. Den berörda medlemsstaten skall på skriftlig begäran inom tjugo arbetsdagar, eller inom en längre tidsfrist som anges i begäran, förse kommissionen med alla uppgifter den anser sig behöva för att bedöma om villkoren i denna förordning har följts.

3. Medlemsstaterna skall sammanställa en rapport om tillämpningen av denna förordning för varje helt kalenderår eller del av kalenderår under vilket denna förordning gäller, enligt den förlaga som anges i bilaga III i denna förordning och i elektronisk form. Medlemsstaterna skall överlämna en sådan rapport till kommissionen senast tre månader efter utgången av den period som rapporten avser.

Artikel 11

Ikraftträdande, giltighetstid och övergångsbestämmelser

1. Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

▼M1

Den skall gälla till och med den 30 juni 2008.

▼B

2. Anmälningar som inte avgjorts när denna förordning träder i kraft kommer att bedömas i enlighet med dess bestämmelser. Stödordningar som har genomförts innan denna förordning träder i kraft och stöd som

▼B

beviljas enligt dessa stödordningar, utan kommissionens godkännande och i strid med anmälningsskyldigheten enligt artikel 88.3 i fördraget, skall anses vara förenliga med den gemensamma marknaden i den mening som avses i artikel 87.3 i fördraget och skall undantas enligt denna förordning om de uppfyller de villkor som anges i artikel 3.1 a och artikel 3.2. Stöd som inte uppfyller dessa villkor skall bedömas av kommissionen enligt de relevanta ramarna, riktlinjerna, meddelandena och tillkännagivandena.

De stödordningar som undantas enligt denna förordning skall vid utgången av förordningens giltighetstid fortsätta att vara undantagna under en anpassningsperiod på sex månader.

3. Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

▼B

BILAGA I

Medlemsstaternas uppgifter om statligt stöd som beviljats med stöd av förordning (EG) nr 2204/2002 om tillämpningen av artiklarna 87 och 88 i EG-fördraget på statligt sysselsättningsstöd

(skall lämnas in i elektronisk form, per elektronisk post, till stateaidgreffe@cec.eu.int)

Stöd nummer:

Förklaring: Detta nummer kommer att fyllas i av GD COMP.

Medlemsstat:

Region:

Förklaring: Ange regionens namn om stödet inte har beviljats av en central myndighet.

Namnet på stödordningen:

Förklaring: Ange stödordningens namn.

Rättslig grund:

Förklaring: Ange exakt referens till nationell rättslig grund och hänvisning till offentliggörande.

Stödordningens beräknade utgifter per år:

Förklaringar: Ange beloppet i euro eller, om så är tillämpligt, i nationell valuta. Ange budgetanslagets totalbelopp per år eller den beräknade skatteförlusten per år för samtliga stödformer som ingår i stödordningen.

För garantier: ange det (högsta) garanterade lånebeloppet.

Högsta tillåtna stödnivå enligt:

— Artikel 4: skapande av sysselsättning

— Artikel 5: rekrytering av mindre gynnade kategorier av arbetstagare eller arbetstagare med funktionshinder

— Artikel 6: merkostnader för arbetstagare med funktionshinder

Förklaring: Ange högsta tillåtna stödnivå med enskilda uppgifter för stöd enligt artiklarna 4, 5 och 6 i förordningen.

Datum för genomförande:

Förklaring: Ange från och med vilket datum stödet kan utgå enligt ordningen.

Stödordningens varaktighet:

Förklaring: Ange till vilken tidpunkt (år och månad) stödet kan utgå enligt ordningen.

Stödets syfte:

— Artikel 4: skapande av sysselsättning

— Artikel 5: rekrytering av mindre gynnade kategorier av arbetstagare eller arbetstagare med funktionshinder

— Artikel 6: sysselsättning av arbetstagare med funktionshinder

Förklaring: Den/De främsta målsättningen/målsättningarna bör fastställas utifrån dessa tre valmöjligheter. Detta fält gör det även möjligt att ange ytterligare (sekundära) målsättningar.

Sektor(er) av ekonomin som berörs:

— Alla sektorer inom Europeiska gemenskapen ([1])

([1]) Med undantag för varvsindustrin och andra sektorer som omfattas av särskilda regler i förordningar och direktiv som reglerar allt statligt stöd inom sektorn.

▼B

— All tillverkning ([1])

— Alla tjänster ([1])

— Övriga (vänligen specificera)

Förklaringar: Välj i tillämpliga fall ur listan. Stödordningar som riktar sig till särskilda sektorer omfattas inte av det undantag från anmälningsskyldigheten som medges enligt denna förordning.

Den beviljande myndighetens namn och adress:

Förklaring: Vänligen ange även telefonnummer och om möjligt e-postadress.

Övriga upplysningar:

Förklaringar: Om stödordningen medfinansieras av gemenskapens fonder, lägg vänligen till följande mening:

”Stödordningen medfinansieras enligt [referens]”

Om stödordningens varaktighet sträcker sig utöver giltighetstiden för denna förordning, lägg vänligen till följande mening:

”Undantagsförordningen upphör att gälla den 31 december 2006, varpå följer en övergångsperiod på sex månader”

([1]) Med undantag för varvsindustrin och andra sektorer som omfattas av särskilda regler i förordningar och direktiv som reglerar allt statligt stöd inom sektorn.

▼B

BILAGA II

Förlaga för den periodiska rapport som skall lämnas till kommissionen

Förlaga för årsrapporter om stödordningar för vilka en förordning om gruppundantag gäller enligt artikel 1 i förordning (EG) nr 994/98

Medlemsstaterna skall använda denna förlaga för sina obligatoriska rapporter till kommissionen enligt gruppundantagsförordningar som antagits på grundval av rådets förordning (EG) nr 994/98.

Rapporterna bör lämnas in i elektronisk form till

stateaidgreffe@cec.eu.int.

Obligatoriska uppgifter för alla stödordningar för vilka förordningar om gruppundantag gäller enligt artikel 1 i förordning (EG) nr 994/98

1. Stödordningens namn och nummer.

2. Kommissionens tillämpliga förordning om undantag.

3. Utgifter.

   Separata siffror måste ges för varje stödform inom en stödordning eller ett enskilt stöd (t.ex. bidrag, mjuka lån osv.). Beloppen skall anges i euro eller, om så är tillämpligt, i nationell valuta. Vid skatteutgifter skall skatteförlusten per år rapporteras. Om exakta siffror inte är tillgängliga kan förlusterna uppskattas.

   Utgifterna bör anges enligt följande:

   Ge följande uppgifter separat för varje stödform inom stödordningen (t.ex. bidrag, mjukt lån, garanti osv.) för rapportåret:

3.1 Beviljade belopp, (beräknade) förluster av skatt eller annan intäkt, uppgifter om garantier osv. för nya beslut om beviljande av stöd. Vid garantiordningar skall det totala beloppet för nya garantier som beviljats lämnas.

3.2 Faktiska betalningar, (beräknade) förluster av skatt eller annan intäkt, uppgifter om garantier osv. för nya och pågående stöd. För garantiordningar skall följande lämnas: totalt värde av lämnade garantier, premieinkomster, återbetalda belopp, utbetalda ersättningar och stödordningens verksamhetsresultat för rapportåret.

3.3 Antal nya beslut om beviljande av stöd.

3.4 Beräknat antal arbetstillfällen som skapats eller mindre gynnade arbetstagare eller arbetstagare med funktionshinder som rekryterats eller sysselsatts enligt nya beslut om beviljande av stöd (om tillämpligt). Stöd till rekrytering av mindre gynnade arbetstagare skall fördelas på de kategorier som anges i artikel 2 f.

3.5

3.6 Beloppen under 3.1 fördelade på regioner, antingen som NUTS-regioner ([1]) nivå II eller lägre eller som regioner enligt artikel 87.3 a, regioner enligt artikel 87.3 c och ej stödberättigade regioner.

3.7 Beloppen under 3.1 fördelade på stödmottagarens verksamhetssektor (om mer än en sektor berörs, ange beloppen för var och en):

   — Kolbrytning.

   — Tillverkning, varav:

      — Stål.

      — Varvsindustri.

      — Syntetfibrer.

      — Motorfordon.

      — Annan tillverkning.

   — Tjänster, varav:

([1]) NUTS är EG:s nomenklatur för statistiska territoriella enheter.

▼B

— Transporttjänster.

— Finansiella tjänster.

— Andra tjänster.

— Andra sektorer (ange vilka).

4. Andra upplysningar och anmärkningar.